ဖမ္မခန္ဓာ (၈၉) အာရုံတက် (အလ်–ဖဇ္ဂျ်ရိ)

ဥာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၁၀)၊ သုတ်ဒေသနာ အပါး (၃၀)၊

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်–[၁း၁]

၁။	وَالْفَجْرِ ۞ အလင်းဖြာထွက်ချိန်အားဖြင့်–[၁၅၃]
၂။	وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۞ ညများ ဆယ်ဂဏန်း အားဖြင့်–[၁၅၄]
၃။	وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۞ စုံဂဏန်း မဂဏန်းအားဖြင့်–[၁၅၅]
၄။	وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۞ ည ခရီးနှင်သော အားဖြင့်–
၅။	هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۞ ယင်း၌ ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ သူတို့၏ တိုင်တည်ရာ ရှိသည် မဟုတ်လော၊
၆။	أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۞ သင် မမြင်မိသလော၊ သင့် ကံကြမ္မာရှင်သည် မည်သို့ စီမံလိုက်သော အာဒ်တို့မှာ–

(၁၅၃) အစ္စလာမ်သာသနာ ရောင်ဝါထွန်းတောက်လာလေပြီ—၊ ကိုယ်တော်မုဟမ္မဒ် ပွင့်ပေါ်လာလေပြီ။ ဟု ဆိုလိုသည်။

(၁၅၄) ဤသုတ်တော်မှ **لَيَالٍ عَشْرٍ လယားလင် အာ့ချ်ရိ**–ကို ည ဆယ်ည ဟု ပြန်ဆိုကြ၍– ထိုညပေါင်း ဆယ်ည ဆိုသည်မှာ **သူလ်ဟာ့ဂျ်လ**၏ ပထမ ဆယ်ရက် ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် **ရမ်သွန်လ**၏ နောက်ဆုံး ဆယ်ည ဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း ဖွင့်ဆိုကြပေသည်။ ဤနေရာ၌ သတိပြုရန်မှာ အရေအတွက် တစ်ဆယ်ဟု အဓိပ္ပါယ်ကို ပေးသော အာရဗီစကားလုံး **အာ့ချ်ရိ عَشْرٍ** ဆိုသည့် စကားလုံးသည် "အပြည့်အဝ ဖြစ်ရန် စုပေါင်းသည်၊ တစ်ကျိတ်တည်းတစ်ဥာဏ်တည်း စိတ်တူကိုယ်တူဖြစ်သော ပရိသတ်– စသည်ဖြင့်လည်း (၆း၁၂၈) စသည်ဖြင့်လည်း ဖြစ်သည်– တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် အမိုက်ကျနေသော ခေတ်ကာလ၊ သို့မဟုတ် အမိုက်မှောင်ကျမှု ခေတ်ဆိုးအတွက် ကြိတ်၍ ပူးပေါင်းကြံစည်နေခြင်း ဟုသည် ဆိုလိုပေသည်။ ထိုသို့သော လုံးဝ အမိုက်မှောင်ကျနေသည့် ခေတ်ကာလများ အတွင်းတွင် ကိုယ်တော်မုဟမ္မဒ် ပွင့်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၍– ထို ည အမိုက်များ ထွက်ခွာပျောက်ကွယ်သွားရခြင်း–ကို တိုင်တည်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချက်ကို သုတ်တော် (၄) ပါ "ည– ခရီးနှင်သွားခြင်း အားဖြင့်၊" ဟူ သော ဝါကျက ထောက်ပြလျက် ရှိပေသည်။

(၁၅၅) ဤဝါကျမှ "စုံဂဏန်း မဂဏန်း၊" များဆိုသည်မှာ– ထိုအမိုက်ခေတ်များကို အမှတ်စဉ်မှတ် ရေတွက်သောအခါ– ကြာကျန် မနေခဲ့စေရန် ရေတွက်၍– အမိုက်ခေတ်တိုင်း အားလုံး မချွင်းမချန် ဟု ဆိုလိုသည်။ ထို့ပြင် ထိုအမိုက်ခေတ်များတွင် ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင် ဆိုသူများသည် အင်းအိုင်၊ လက်ဖွဲ့များကို အင်းကွက်ချလျက်– လူသားတို့အား မန်းမှုတ်သော အခါ– ဆမ ချသော အင်းကွက်များကိုလည်း စုံဂဏန်းများ၊ မဂဏန်း များဖြင့် တွက်ချက်– အင်းကွက်ချသော ပညာရပ်များ ထွန်းကား ကြီးစိုးနေခဲ့ပေသည်။ ထိုသို့သော လူသား အညွန့်တုံး ပညာရပ်များ ပျောက်ကွယ် သွားရမည်ဟု နိမိတ်ပေးထားခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

၇။	**إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ۞** မဏ္ဍိုင်ဖြစ်သော အေရာမ်မှ[၁၁၅၆] ဖြစ်၏။
၈။	**الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ۞** မြို့ဒေသများ၌ ယင်းသို့ အလားတူ– ဖြစ်တည်ပေးခဲ့ခြင်း မရှိချေ။
၉။	**وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ۞** ချိုင့်ဝှမ်းဒေသ ကျောက်ဆစ် ပဲ့တင်ရိုက်စေသော သမု–ဒ်တို့လည်း–ပါ၏။
၁၀။	**وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ۞** ခြေကုပ်ခိုင်သော ဖာရိုးလည်း ပါသွား၏။
၁၁။	**الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ۞** သူတို့သည် မြို့ဒေသများ၌ စည်းဖျက်သူများ ဖြစ်ကြ၏။
၁၂။	**فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ۞** သူတို့သည် မြောက်များစွာ အဖျက်လုပ်ကြ၏။
၁၃။	**فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ۞** သို့ဖြင့် ကံကြမ္မာရှင်က သူတို့အပေါ်သို့ ရိုက်ချက်ပြင်းသော ဝဋ်ကြွေးကို သွန်းလောင်းစေခဲ့ပြီ။
၁၄။	**إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ۞** ကေန်ပင် ကံကြမ္မာရှင်သည် အမြဲစောင့်ကြည့်နေတော်မူ၏။
၁၅။	**فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ۞** လူသားမှာမူ၊ ကံကြမ္မာရှင်က သူ့အား ဂုဏ်ရှိစေခြင်း၊ ကျက်သရေရှိစေခြင်းဖြင့် စုံစမ်းသော်“ကံကြမ္မာရှင်က ကျွန်ုပ်အား ကျက်သရေရှိစေ၏၊”ဟု ပြောဆိုလတ္တံ့။
၁၆။	**وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ۞** သူ့အပေါ်၌ ရိက္ခာ စည်းကြပ်ခြင်းဖြင့် စုံစမ်းသောအခါမူ “ကံကြမ္မာရှင်က ကျွန်ုပ်အား နှိမ့်ချထား၏၊”ဟု ဆို၏။
၁၇။	**كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ۞** အမှန်မှာ သင်တို့သည် မိဘမဲ့တို့အား ကျက်သရေရှိစေရန် လုပ်မပေးချေ။
၁၈။	**وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ۞** သင်တို့သည် နွမ်းပါးသူတို့အား ကျွေးမွေးရန် မတိုက်တွန်းကြဘဲ–
၁၉။	**وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا۞** လက်ဦးမှုယူ စားသုံးခြင်းဖြင့် အမွေအနှစ်များကို စားသုံးနေကြ၏။

(၁၁၅၆) အေရာမ် ဆိုသည်မှာ အာ့ဒ်လူမျိုး၏ ဘိုးဘ အမည်အား စွဲမှတ်၍– ခေါ်သော လူမျိုးနွယ် တစ်စု၏ အမည်နာမ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ထိုဒေသတွင် အခြားလူမျိုးများထက် တိုက်တာ အမြင့်ကြီးများ ဆောက်လုပ်၍ နေခဲ့ကြောင်းကို ဤသုတ်တော်များမှ ဖေါ်ပြထားပေသည်။

၂၀။	وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا۝ ဥစ္စာပစ္စည်းကို အငမ်းမရ မြတ်နိုးခြင်းဖြင့် ချစ်မြတ်နိုးနေကြ၏။
၂၁။	كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا۝ အမှန်မှာ– မြေကမ္ဘာအား စိစိညက်ညက် ကြေအောင် ကြိတ်ပစ်သောအခါ–
၂၂။	وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا۝ ကံကြမ္မာရှင်နှင့် အာဏာပိုင် အဆင့် ဆင့်တို့သည် ရောက်လာလတ္တံ့။[၁၅၇]
၂၃။	وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى۝ ထိုနေ့၌၊ ငရဲဘုံကို ရောက်လာစေ၍၊ ထိုနေ့၌ လူသားသည် ဆင်ခြင်သတိရလေလတ္တံ့၊ ထိုသတိရခြင်းသည် သူ့အတွက် မည်သို့ ဖြစ်အံ့တော့နည်း။
၂၄။	يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي۝ သူက ''ကျွန်ုပ်များနယ်– ရှင်သန်ခြင်းဘဝအတွက် စုံရပ်ခံခဲ့လျှင် ကောင်းလေစွ၊''ဟု ဆိုလိမ့်မည်။
၂၅။	فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ۝ ထိုနေ့၌ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မသင့်သောဝဋ်ကြွေးဖြင့် ဝဋ်ကြွေးသင့်စေလတ္တံ့။
၂၆။	وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ۝ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မဖမ်းချုပ်နိုင်ခြင်းဖြင့် ဖမ်းချုပ်တော်မူလိမ့်မည်။
၂၇။	يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ۝ အို ဘဝင်ငြိမ်းအေးသော စိတ်ဉာဉ်–
၂၈။	ارْجِعِي إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً۝ သင့်ကံကြမ္မာရှင်၏ထံသို့ ဦးလှည့်လော့၊ သင့်အား ကျေနပ်နှစ်သက်၏၊ သင်လည်း ကျေနပ်နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၍–
၂၉။	فَادْخُلِي فِي عِبَادِي۝ ငါ့ အမှုတော်ဆောင်များထံသို့ ဝင်လော့။
၃၀။	وَادْخُلِي جَنَّتِي۝ ငါ့ ဉယျာဉ်တော်သို့ ဝင်လေလော့။[၁၅၈]

(၁၅၇) ဤသုတ်တော်အား ဆရာတော်ကြီးများက ကံကြမ္မာရှင်သည် ကောင်းကင်တမန်များ ခြံရံလျက် ရောက်ရှိလာလတ္တံ့–ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ လွန်စွာ လွဲမှားမှုပင် ဖြစ်တော့၏၊ ထိုအယူသည် သမ္မာကျမ်းစာ– ဓမ္မဟောင်း၊ ယေရှာယ အနာဂတ္တိကျမ်း ၁၉း၁ မှ အဲဂုတ္တ(အီဂျစ်ပြည်)နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ ကြည့်ရှုကြလော့၊ ထာဝရဘုရားသည် လျှင်မြန်သော မိုးတိမ်ကိုစီး၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏၊ ဟူသော အယူကဲ့သို့ –ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် တည်ဆောက်ထားသော ဘုရားဟု ထင်သာမြင်သာ ဖြစ်စေရန် ယူဆခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်၏ တလျှောက်လုံးတွင် ပြောသော ကံကြမ္မာရှင် ဆိုသည်မှာ ထိုသို့ မဟုတ်ချေ။ ကျမ်းတော်တွင်– ကံကြမ္မာရှင် ဟု ပြောတိုင်း– သက်ဆိုင်ရာ နာမ်စားသူ၏၊ သူမ ၏၊ သင် ၏၊ သင်မ၏၊ ကျွန်ုပ်၏၊ ကျွန်ုပ်တို့၏၊ သူတို့၏၊ သူမတို့၏၊ သင်တို့၏၊ သင်မတို့၏၊ လောက၏၊ ကမ္ဘာ၏၊ မိုးကောင်းကင်၏၊ စသည့် ပိုင်ဆိုင်မှုများ တွဲလျက် ရှိပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ သက်ရှိဝတ္ထု၊ သက်မဲ့ဝတ္ထု အားလုံး– တစ်ခုချင်းစီ– တစ်ဦးချင်းစီ၏ ပြုလုပ်ကျင့်ဆောင်မှု အကျိုးဆက်အား ပြဌာန်း နေသော၊ ပြဌာန်းထားသော– ကံကြမ္မာ၏ ဇစ်မြစ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်တွင် ဥစ္စာပစ္စည်းကို အငမ်းမရ ဖြစ်သော သူ၏ ကံကြမ္မာ အကျိုးဆက်အား စီရင်ချက်နှင့် ထိုစီရင်ချက်အား ကွပ်ကဲရန် တတ်သိပညာရှင်များ (ဉပဒေစီရင်ချက် ချမှတ်ခွင့် ရှိသူများ) (၇၉း၅) ရောက် ရှိလာမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းသာ ဖြစ်၏။

(၁၅၈) ဤသုတ်တော်များသည် စိတ်ဘဝင်၏ သန္တိသုခရသအား ခံစားခွင့်ရသော အခိုက်အား ဖေါ်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအဆင့်အား **နာ့ဖ် ဆိ မုတ္မာအိန္နာဟ် النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ** ဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း ထိုအခိုက် (အတန့် ကာလ) သည် သေပြီးသည့်ကာလမှ ခံစားခွင့်ရခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဤလောကီ သက်တမ်း၌ပင် ခံစား ခွင့်ရနိုင်သော အခွင့်ဖြစ်၍–စိတ်ကူးယဉ် နိယာမလည်း မဟုတ်ပေ။ စိတ်ဘဝင်ငြိမ်းလျှက် စိတ်ချုပ်ငြိမ်းမှုဆိုက်မြိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုဆိုက်မြိုက်မှု အာရုံအား ဆိုက်မြိုက်မှုရရန် အတွက် မည်သည့် ဉာဏ်သမာဓိမှ မရှိခဲ့သော မိရိုးဖလာ အစွဲ အမှောင်ထဲမှ လမ်းစဉ်များသို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်နေခြင်း၊ သို့မဟုတ် မိမိ၏ မိရိုးဖလာအစွဲအား နည်းမျိုးစုံဖြင့် မွမ်းမံ ကာကွယ်နေခြင်းများဖြင့် သန္တိသုခ အာရုံစျာန် ဆိုက်မြိုက်မည် မဟုတ်ဟု ကျမ်းတော်က သွန်သင်သည်။ “တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် အမှောင်ကျ အဝိဇ္ဇာစီးနေမှုများအား ပယ်သတ်လျှက် (ပရမတ် ဘုရားရှင်) အလ္လာဟ် က ပြဋ္ဌာန်းထားသော လောကနိယာမများအား ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် သီအိုရီများဖြင့် ဖတ်နိုင်စေရန် ကြိုးစားလျှက် မိမိ ဘဝ အား အာရုံတက် အလင်းထွက်စေရန် ပြုစုပေးခြင်းဖြင့် သန္တိသုခရသသို့ ခံစားရမည် ဖြစ်ကြောင်း အာမခံထားပေသည်။ ထိုရသအား ဆလာမတ် ဖြစ်သော ရသ ဟု မှတ်ဆလင် ဆရာတော်ကြီးများက ခေါ်ဆိုပေသည်။